

Ce va face Înalta Curte de Casație și Justiție României?
Comunicat de presă

București, 6 Decembrie 2007 - La data de 4 octombrie 2007 Procurorul General al României, dna. Laura Codruța Kovesi, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii în materie de proprietate, recurs asupra căruia se vor pronunța Secțiunile Unite luni, 10 decembrie.

În susținerea acestui recurs, dna. Procuror General face trimitere la practica neunitară în materia admisibilității acțiunii în revendicare imobiliară întemeiată pe dreptul comun (art.480 și 481 Cod de procedură civilă), acțiuni formulate după intrarea în vigoare a Legii nr.10/2001. Existența acestui recurs în interesul legii nu este, în sine îngrijorător, dacă opinia Ministerului Public nu ar fi fost aceea că astfel de acțiuni nu trebuie să fie permise de instanțele românești după intrarea în vigoare a acestei legi.

O scurtă trecere în revistă a celor întâmplate în materie de proprietate:

- la data de 2 februarie 1995, Secțiunile Unite ale Curții Supreme de Justiție, la sesizarea Procurorului General de atunci hotărâsc, cu o majoritate de 25 de voturi contra 20, că instanțele din România “nu au atribuția de a cenzura și dispune restituirea imobilelor naționalizate prin Decretul nr.92/1950” (celebrul complet roșu), încălcând astfel una dintre principalele prerogative ale puterii judecătorești;
- a urmat un val de recursuri în anulare inițiate de Procurorul General pentru care încă România plătește, în virtutea unor hotărâri de condamnare la CEDO;
- în anul 1998, tot Secțiunile Unite al CSJ hotărâsc să revină asupra hotărârii precedente, statuând că instanțele române au dreptul de a judeca toate acțiunile prin care se reclamă încălcarea dreptului de proprietate, încălcare intervenită în perioada 1944-1989.

În România legiutorul, tranzitând prin Legea 112/1996, Legea 10/2001 și modificările aduse acesteia prin Legea 247/2005, nu a reușit să rezolve situația imobilelor naționalizate. Sunt foarte puține persoane care se pot lăuda că au reușit, după depunerea notificărilor în baza Legii 10 să primească un răspuns, în timpul sau în afara termenului legal, de la unitățile administrative, cu atât mai puțin despăgubiri, și nimeni nu a răspuns pentru asta; ca atare cetățenii s-au adresat instanțelor de judecată, de cele mai multe ori pe calea acțiunii de drept comun, acțiunea în revendicare. Cele mai multe instanțe, din fericire, au acceptat ca admisibile aceste acțiuni, altele, din păcate, nu.

Se pare ca Procurorul General al României este adepta ultimei soluții. În acest context, atragem atenția ICCJ că nici o acțiune nu exclude de la aplicare dispozițiile de drept comun, chiar dacă această acțiune aparține unei legi speciale, cum este considerată legea 10/2001. Mai mult, preluările efectuate de statul comunist fiind considerate abuzive de catre Legea 10 conduc la premisa că dreptul de proprietate nu a ieșit niciodată din patrimoniul proprietarului de drept, acesta fiind privat doar de un atribut al acestuia, respectiv folosința, prin urmare acțiune în revendicare, imprescriptibilă fiind, nu poate să nu fie primită.

Mai atragem atenția asupra jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cazuri precum Păduraru împotriva României, Străin și alții împotriva României, Porțeanu împotriva României, Brumărescu contra României, etc, cazuri în care Curtea a statuat faptul ca Statul român a încălcat art.1 al Protocolului 1 la Convenție (dreptul la proprietate), cetățenii acestei țări plătind, de cele mai multe ori prejudiciile materiale aduse acestor proprietari.

Solicităm Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, ca o premisă a transparenței și responsabilității, să aducă la cunoștința opiniei publice felul în care a votat fiecare membru al acestei instanțe.

Persoană de contact: Georgiana Iorgulescu, Director Executiv Centrul de Resurse Juridice, telefon 212.05.20, 0722.505.181